

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de condamnatul Ivașcu Constantin, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Ivașcu Constantin xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx, domiciliat în xxxxx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 07.12.2012 – 29.11.2017 (prima instanță);
2. 21.12.2017 – 31.01.2018 (instanța de apel);
3. 16.05.2018 – 19.09.2018 (instanța de recurs);

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 martie 2011, Ivașcu Constantin a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod Penal, fiindu-i stabilită pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 an.

Prin aceeași sentință s-a dispus încasarea din contul lui Ivașcu Constantin în beneficiul părții vătămate Cobeț Eugenia, prejudiciul material în mărime de 1404 lei, cu admiterea parțială a prejudiciului moral, prin încasarea din contul lui Ivașcu Constantin în beneficiul lui Cobeț Eugenia, suma de 5000 (cinci mii) lei.

2. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2011 au fost respinse apelurile declarate de inculpatul Ivașcu Constantin și de avocatul Alexandru Cebanaș ca fiind nefondate și s-a menținut fără modificări sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 martie 2011.

3. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01 februarie 2012 s-a declarat inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Alexandru Cebanaș în interesele condamnatului și de condamnatul Ivașcu Constantin împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2011.

4. Prin decizia Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 mai 2012 s-a declarat inadmisibil recursul în anulare declarat de către Procurorul General adjunct Serbinov Igor împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2011 și deciziei Curții Supreme de Justiție din 01 februarie 2012 în cauza penală privindu-l pe Ivașcu Constantin ca fiind vădit neîntemeiată.

5. Prin ordonanța procurorului sect. Centru, mun. Chișinău din 18 octombrie 2012, s-a dispus deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal 1-33/2011, în baza cererii petiționarului Constantin Ivașcu.

6. La data de 07 decembrie 2012, Procurorul sectorului Centru mun. Chișinău Geru Nicolae, a înaintat în instanța de judecată, concluziile privind rezultatele cercetării circumstanțelor noi apărute în cadrul procedurii de revizuire a procesului penal nr.1-33/2011, în vederea admiterii acesteia.

În motivarea cererii, revizuentul indică că decizia instanței de apel, cât și decizia instanței de recurs ordinar, sunt neîntemeiate, conțin erori de drept, fiind afectate de un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, nu cuprind motive pe care se întemeiază soluțiile pronunțate, încalcă prevederile art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, afectând drepturile persoanei condamnate.

Comunică procurorul că, în rezultatul cercetării circumstanțelor noi s-a constatat că instanța de fond, cercetând documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, la ședința din 25.02.2011 nu avea cunoștință că procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 06.08.2009 este alcătuit cu încălcarea gravă a art. 260 alin.(4) și (5) Cod procedură penală, schițele de la locul accidentului rutier (f.d.7 și f.d.8, vol. I) nu sunt identice, precum și nu avea cunoștință de posibilitatea ori imposibilitatea evitării accidentului rutier în condițiile și circumstanțele avute (anexă – raportul de constatare tehnico-științifică nr.10 din 20 martie 2012). Ca urmare celor indicate, s-a stabilit prezența altor circumstanțe de care nu avea cunoștință instanța atunci când a dat hotărârea.

7. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 noiembrie 2017 s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de Procurorul sect. Centru, mun. Chișinău, Nicolae Geru privind revizuirea cauzei penale cu nr.1-33/2011, prin care Ivașcu Constantin a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod Penal al RM.

8. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către condamnatul Ivașcu Constantin prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie admisă cererea de revizuire.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- în decurs de 5 ani (07.12.2012 - 29.11.2017) au fost preconizate și petrecute 27 de ședințe a instanței de judecată. Pentru îndeplinirea cerințelor art.462 Cod procedură penală: „(3) La termenul fixat, instanța, ascultând părțile prezente, examinează chestiunea dacă cererea de revizuire a fost făcută în condițiile prevăzute de lege și dacă din probele administrate în cursul cercetării efectuate rezultă date suficiente pentru admiterea revizuirii....”;

- pe parcursul timpului instanța a verificat toate probele, pe care se întemeiază cererea de revizuire: a audiat părțile pe dosar, în special partea vătămată-pietonul E. Cobeț, martorul I. Palamarciuc, specialistul I. Mîrza, expertul V. Lungul. Conducându-se de art. 462 (3) CPP: „Instanța poate ... să administreze probe noi la cererea părților...” judecătorul G. Bivol - președintele instanței de revizuire a procesului penal nr. 1-33/2011 a emis la 03 noiembrie 2014 încheierea de a numi pe dosarul în cauză o expertiză judiciară tehnico-științifică cu întrebările bine determinate (vezi încheierea în f. d. 166,167). La 17 decembrie 2014 Expertul Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare al IGP, Ghenadie Cozlovski a prezentat raportul de expertiză nr. 10401 (f. d. 171-174), în care a expus următoarele concluzii; „ ... viteza de deplasare a a/m până la frânare - 50 km/oră; distanța necesară pentru oprire în siguranță este 38

metri; Ivașcu Constantin, deplasându-se cu viteza de 50 km/oră, nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării obstacolului (pietonului E. Cobet) aplicând metoda frânării”;

- anume aceste circumstanțe nu erau cunoscute de instanța de judecată la momentul emiterii hotărârii judecătorești și se încadrează în prisma prevederilor art. 458, (3), 2) Cod procedură penală.

- dar din motive necunoscute aceste probe concludente au fost ignorate de instanța de examinare a cercetării de revizuire a cauzei penale nr. 1-33/2011 în vederea admiterii (președintele ședinței - judecătorul Ion Chirtoacă);

- consideră că această circumstanță este proba concludentă în vederea admiterii cererii de revizuire a dosarului penal 1-33/2011;

- procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 06.08.2009: a) Prima pagina a procesului-verbal sus-numit nu este semnată de nimeni, fapt ce constituie încălcare esențială de către organul de urmărire penală a dispozițiilor art. 260 (5) al Codului de procedură penală. Art. 260 (5): „Fiecare pagină a procesului-verbal se semnează de persoana care îl întocmește, precum și de persoanele menționate...”. De asemenea, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele, care au fost obținute: 8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod art. 94 (1), 8) CPP al RM; b) aceste cerințe sunt prevăzute și de art. 163 procesele-verbale ale acțiunilor procesuale (vezi – Anexa 1);

- în decurs de 5 ani (07.12.2012-29.11.2017) au fost preconizate și petrecute 27 de ședințe a instanței de judecată în conformitate cu art. 462 Cod procedură penală, măsuri premergătoare și admiterea revizuirii. Dintre acestea o parte sub președinția judecătorului G. Bivol, iar alta sub președinția judecătorului Ion Chirtoacă. Conducându-se de cerințele art. 462 (3) Cod procedură penală: „Instanța poate verifica oricare din probele pe care se întemeiază cererea sau poate, când este necesar, să administreze probe noi la cererea părților”. Judecătorul G. Bivol președintele instanței de revizuire a procesului penal nr.1-33/2011 a emis încheierea din 03.11.2014 (f.d.166, 167) și a dispus efectuarea expertizei judiciare tehnico-științifice nr.10401, care are aceiași putere juridică ca și raportul de constatare tehnico-științifică nr. 10 din 20 martie 2012 (f. d. 14, 15, vol.111). Anume aceste probe ca și toate celelalte ale părții apărării demonstrează ilegalitatea hotărârii supuse revizuirii;

- instanța de judecată n-a luat în considerare aceste probe la emiterea sentinței din 29 noiembrie 2017, nu s-a expus asupra lor prin ce a comis o eroare gravă de fapt art. 6, 11/1 Cod procedură penală - „stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor”;

- consideră că aceste circumstanțe constituie probe utile în vederea admiterii cererii de revizuire a procesului penal nr. 1-33/2011;

- instanța de judecată comite această gravă eroare de fapt în timpul când instanța de judecată pe care o conducea trebuia să examineze neglijarea verificării probelor apărării de către instanțele de judecată, anterior examinării cererii de revizuire, expuse în cerere comp. I p.4); comp. II, p.2);

- în paragraful 43 al ședinței judecătorul enumeră (ca și instanțele precedente) numai actele și procesele-verbale propuse de partea acuzării. Art. 373 (1) prevede și cercetarea materialelor propuse de partea apărării și anume: Informația Serviciului Hidrometeorologic de Stat din 07.09.2009 (f.d.82); Informația Centrului de Medicină Urgentă din 15.12.2010 (f. d. 208); Nota informativă a Agenției de Detectivi „Spataru” sustrasă ilegal din dosar și anexată repetat la ședința Curții de Apel din 05.07.2011 (f. d. 218-229 v. I); Referința la Rechizitoriu din 22.10.2009 (f. 80-81 -VI); Fotografii, materiale video (f. d. 216) și altele. Toate acestea au o importanță deosebită și concretă la examinarea cauzei, însă au fost trecute cu vederea, n-au fost examinate - deci n-au avut cunoștință de ele. Materialele indicate nu se conțin în procesul-verbal al Judecătoriei Centru din 08.04.2010 (f. d. 129) și procesul-verbal Curții de Apel din 05.07.2011 (f. d. 41);

- despre divergențele avute la schițele f. d. 7 și f. d. 8 a accidentului rutier a fost prezentată cerere Colegiului judiciar al Curții de Apel la ședința din 05.07.2011. Fiind respinsă din motive neîntemeiate a solicitat un raport de constatare tehnico-științifică a unui specialist de desen și geometrie descriptivă - profesorul Ion Mîrza. Raportul 01-13/118 a fost depus la 04.06.2012. La 05.05.2014 instanța de examinare a Cererii de revizuire a procesului penal nr. 1-33/2011 - judecătorul G. Bivol l-a audiat pe profesorul Ion Mîrza, la care ultimul a dat explicații, a prezentat argumente despre neidentitatea Schițelor (f. d. 147-148; 161,162, 163). Consideră pe cale de consecință circumstanțele date se încadrează prin prisma prevederilor art. 458 (3) 2) Cod procedură penală;

- reieșind din cerințele art. 462 (3) pietonul E. Cobeț a fost citat și așteptat la ședințele instanței de judecată pentru revizuirea procesului penal nr. 1-33/2011 în decurs de 3 ani de la 25.03.2013 până la 10.02.2016. La ședința de judecată a recunoscut, că a trecut intersecția Cantemir- Ismail „pe diagonală” și „n-a ajuns până la zebra vreo câteva metri”. Adică a traversat drumul neregulamentar;

- calea de deplasare a pietonului. O însemnătate deosebită în examinarea motivelor de revizuire a cauzei penale nr. 1-33/2011 o are faptul, că instanțele nu au avut cunoștință de adevărata cale de deplasare a pietonului cu cărucior manual E. Cobeț (la 06.08.2009, ora 05:42). Pe de o parte – la ședința de judecată din 03.12.2009 (f. d. 94) pietonul E. Cobeț declară că „a trecut drumul pe diagonală, foarte des merge pe sectorul unde s-a petrecut accidentul, nu purta elemente fluorescente pe îmbrăcăminte”. În aceeași ședință din 03.12.2009 martorul Ig. Palamarciuc (f. d. 96) declară: „Mașinile stăteau din motiv că era culoare roșie pentru pietoni”, „Partea vătămată traversa drumul pe diagonală (de-a curmezișul)”, „Carosabilul era umed, fiindcă la mine lucra parbrizul” „Tamponarea a avut loc mai sus de trecerea de pietoni. Partea vătămată mergea pe diagonală spre pietoni”, „Partea vătămată a început să meargă pe culoarea roșie. Partea vătămată trecea mai sus de trecerea de pietoni”. (Să avem în vedere că martorul Ig. Palamarciuc la volanul autovehiculului se afla pe str. D. Cantemir - la culoarea roșie a semaforului inclusă pentru dânsul, deci, culoarea roșie era inclusă și pentru pietoni de pe str. Ismail. Câmpul vederii martorului permitea clar și cu precizie să vadă accidentul rutier petrecut în fața lui). La audierea suplimentară a părții vătămate în ședința din 25.01.2011 (f. d. 165) pietonul cu cărucior manual E. Cobeț confirmă: „n-am ajuns la zebra”, „A trecut drumul pe diagonală. N-a ajuns la trecerea de pietoni”. La audierea pietonului cu cărucior manual E. Cobeț în ședința de

examinare a procesului de revizuire a cauzei penale nr.1-33/2011 din 10.02.2016 ultima a menținut mărturiile depuse anterior și a declarat că a traversat intersecția str. Ismail - D. Cantemir - A. Iancu pe diagonală (f.d.211-213 - minutele 12:07; 12:38; 13:00; 13:46; 14:17 și înregistrarea audio a ședinței de judecată din 10.02 2016). Traversarea neregulamentară a intersecției str. Ismail - D. Cantemir - A. Iancu este confirmată și de „martorul neclintit” a acestui accident - gardul metalic cu lungimea laturii apropiate de 26 m din perimetrul intersecției, ignorat de pietonul cu cărucior manual E. Cobeț. Anume acest gard lipsește pe Schițele AR (f.d.7 și f. d. 8), însă există în realitate. Fotografii, depuse ca probe în instanța de fond, conform demersului nr. 2490 din 04.02.2011 (Vol. I, f. d. -167) și în instanța de apel (Vol. I, f. d. 207) și cererea de administrare a noi probe din 05.07.2011, depusă de avocatul A. Cebanaș (Vol. II, f. d. 24) demonstrează această circumstanță. Toate aceste probe au fost trecute cu vederea de către instanțele de cauză fără a fi examinate, admise ori motivat respinse;

- pe de altă parte - în sentința instanței de fond din 04.03.2011 (Vol. I, f.d.191), în Decizia Colegiului penal al Curții de Apel din 15.07.2011 (Vol. II, f.d.45), în Decizia Curții Supreme de Justiție din 01.02.2012 (Vol. II; f.d.119-120), în Decizia Colegiului penal lărgit al CSJ din 24.05.2012 (Vol. II, f.d.131) „s-a constatat, că s-a comis tamponarea pietonului Cobeț E. D., care traversa regulamentar carosabilul, nemijlocit pe trecerea de pietoni, de la stânga la dreapta relativ deplasării unității de transport...”. Pe parcursul a 4 ședințe a diferitor instanțe de judecată, pietonul E. Cobeț și martorul I. Palamarcu s-au expus despre traversarea neregulamentară, pe diagonală a intersecției de către pietonul E. Cobeț, iar instanțele de toate nivelele trec cu vederea probele incomode;

- procurorul E. Panfil în decurs de 5 ani de examinare a cererii de revizuire a cauzei penale 1-33/2011 „în vederea admiterii” a susținut cererea prin propriile concluzii depuse în instanță la 07.12.2012. Refuzul de a susține în continuare cererea de revizuire a procesului penal 1-33/2011 n-a fost motivat și nu s-a expus, care din propriile concluzii nu s-au confirmat la examinarea în instanță. Prin acest apel s-a confirmat încă odată că hotărârile atacate conțin grave erori de drept și de fapt, fiind afectate de viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, prin ce s-au încălcat esențial drepturile și libertățile garantate de CEDO.

6.1 La data de 29 noiembrie 2017, condamnatul a declarat apel suplimentar prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie admisă cererea de revizuire.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- instanța de fond cercetând documentele nu aveau cunoștință de posibilitatea și imposibilitatea evitării accidentului rutier în condițiile și circumstanțele avute”. (*Concluziile privind rezultatele cercetării circumstanțelor noi apărute” - acuzatorul de stat procurorul s. Centru mun. Chișinău - Nicolae Geru*);

- la 03 noiembrie 2014 instanța (președintele ședinței - judecătorul Garri Bivol) în corespundere cu art.462 (3), art. 142 (1) Cod procedură penală emite încheierea despre numirea expertizei judiciare tehnico-științifice - f.d.166, 167-v. III. La 17.12.2016 a fost emis și prezentat în instanță raportul de expertiză nr.10401, care a dat răspuns la întrebările, adresate expertului de către instanța de revizuire a procesului penal nr. 1-

33/2011. Expertiza s-a dispus pentru constatarea, clasificarea și evaluarea circumstanțelor, care au importanță probatorie pentru cauza penală. Judecătorul Ion Chirtoacă a ignorat ori a neglijat și această probă importantă. Prin comiterea acestei erori grave de fapt (art. 6) Judecătorul Ion Chirtoacă a amplificat viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată - încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, Constituția R. Moldova alte legi naționale;

- instanța de fond cercetând documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, la ședința din 25.02.2011 nu aveau cunoștință că procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 06.08.2009 este alcătuit cu încălcarea gravă a art. 260 al. (4) (5) Cod procedură penală, schițele *de la locul accidentului rutier (f.d.7 și f.d.8)* nu sunt identice (*Concluziile privind rezultatele cercetării circumstanțelor noi apărute*);

- schițele de la locul accidentului rutier (f.d.7 și f.d.8) nu sunt identice;

- la 04 iunie 2012 din inițiativa proprie și din cont propriu a solicitat un raport de constatare tehnico-științific nr.01-13/118, efectuat de specialist în desen tehnic și geometrie descriptivă, care a explicat divergențele principale a Schițelor - art.142 (2) Cod procedură penală;

- la examinarea deosebirii principale a Schițelor f.d.7 și f.d.8 judecătorul trece cu vedere Cererea înaintată de partea apărării Colegiului judiciar penal al Curții de Apel la 05.07.2011 în vederea aprecierii divergențelor principale. De asemenea judecătorul trece cu vederea respingerea nemotivată și neîntemeiată a cererii contrar cerințelor art. 101 Cod procedură penală;

- la ședința de judecată pentru examinarea cererii de revizuire din 05.05.2014 (președintele G. Bivol) a fost audiat specialistul Ion Mîrza, care a confirmat raportul de constatare tehnico-științific nr. 01-13/118 și adăugător a prezentat susținerile orale, însoțite de 2 schițe efectuate la calculator, care în ansamblu dovedesc neidentitatea Schițelor f.d.7 și f. d, 8; f. d. 161; f. d. 162; 163-v.III);

- astfel, în art. 44, 45 a sentinței din 29 noiembrie 2017 judecătorul Ion Chirtoacă în mod aberant se referă la Schițele f.d.7 și f. d. 8 a accidentului rutier din 06.08.2009 (ora 5:42), încercând neîndemânatic să le îndepărteze, ca motiv pentru admiterea procedurii de revizuire a procesului penal nr. 1-33/2011;

- procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 06.08.2009 este alcătuit cu încălcarea gravă a art. 260 alin. (4), (5) Cod procedură penală;

- examinând procesele-verbale ale instanței de fond din 25 februarie 2011 și procesul-verbal a instanței de apel din 05 iulie 2011 a făcut concluzia că ambele instanțe nu cunoșteau că procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 06.08.2009 și schițele f. d. 7 și f. d. 8 ca anexe ale lui (procesului-verbal) sunt efectuate cu încălcarea gravă a art. 260 (4), (5) și art. 260 (2) (3), art. 94 (1), (8), art. 94 (2), (3) Cod procedură penală. Încrederea judecătorilor în actele efectuate de organele de urmărire penală este înțeleasă, însă verificarea (după cum vedem) este necesară;

- la întocmirea procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 06.08.2009 s-au încălcat art. 260 (1), (2), (3), (6) Cod procedură penală;

- președintele ședinței judecătorul Ion Chirtoacă referitor la aceleași circumstanțe în art. 45, 46, 47 ale Sentinței sale din 29.11.2017 afirmă: „Procesul-verbal în cauză a fost examinat și reținut de către instanțele de judecată, pe care consecință partea

apărării și acuzatorul de stat) eronat invocă faptul că această circumstanță nu a fost reținută de către instanțele de judecată la examinarea cauzei, pe care de consecință circumstanța dată nu se încadrează prin prisma prevederilor art. 458 alin (3) pct. 2) Cod procedură penală;

- din aceste afirmații deducem că președintele instanței Ion Chirtoacă este convins că instanțele de fond și de apel, prin neglijarea cerințelor art. 101 Cod procedură penală, cunoșteau despre acțiunile procesuale efectuate cu încălcarea art. 260, 94, 163 Cod procedură penală. Cu alte cuvinte, judecătorul constată că s-a comis pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei sentințe contrare Legii – art. 307 (1) Cod penal;

- aceste afirmații neîntemeiate și nechibzuite a instanței de examinare a cererii de revizuire - președinte judecătorul Ion Chirtoacă - sunt opuse concluziilor acuzatorului de stat, procurorului s. Centru mun. Chișinău - Nicolae Geru, care afirmă contrariul: „În rezultatul cercetării circumstanțelor noi s-a constatat că instanța de fond cercetând documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, la ședința din 25.02.2011 nu aveau cunoștință că procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 06.08.2009 este alcătuit cu încălcarea gravă a art. 260 al. (4) (5) Cod procedură penală, schițele de la locul accidentului rutier (f. d. 7 și f. d. 8) nu sunt identice precum și nu aveau cunoștință de posibilitatea și imposibilitatea evitării accidentului rutier în condițiile și circumstanțele avute. Ca urmare celor indicate s-a stabilit prezența altor circumstanțe de care nu aveau cunoștință instanța atunci când a dat hotărârea.” Susține întrutotul poziția acuzatorului de stat în privința ilegalităților comise la alcătuirea procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier (din 06.08.2009 și consideră că acestea sunt suficiente pentru a încadra în prevederile art. 458 (3) 2) Cod procedură penală;

- atât în recursul în anulare declarat de Procuratura Generală a RM la 13.04.2012 (f. d. 126-128), cât și în Concluziile privind rezultatul cercetării circumstanțelor noi apărute în cadrul procedurii de revizuire a procesului penal nr. 1-331/2011 este frecvența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată” - art. 6, 44) Cod procedură penală;

- acest viciu este exprimat - în cadrul urmăririi penale - prin erorile și falsurile comise de ofițerul de urmărire penală pe care a trebuit să le combat prin probe concludente și utile. Pe prima pagina a Procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 06.08.2009 alcătuit cu încălcarea gravă a art. 260 (4) (5) se conțin 4 falsificări a acestuia. La momentul accidentului timpul nu numai era „posomorât”, ci turna ploaie torențială (f. d. 82; f. d. 96). Accidentul s-a petrecut nu ziua, ci noaptea (f. d. 208; art.6 pt. 49 Cod procedură penală). Carosabilul la momentul accidentului nu era „semiuscat”, „semiumed” „pe alocuri uscat”, ci era ud (umed) - f. d. 83, f. d. 96. Lungimea căii de frânare nu era 22 m., ci 18 m. (încheierea instanței de fond din 10.12.2009) f.d.113-114, f. d. 8. Direcția de deplasare a pietonului din schițele f. d. 7 și f. d. 8 nu corespunde declarațiilor pietonului și martorului. Ca răspuns la falsificările comise de ofițerul de urmărire penală la 01.10.2009 a încheiat Contract cu Agenția de Detectivi „Spataru” pentru colectarea datelor în baza Legii nr. 283- XV din 2003. La 23.10.2009 Agenția de Detectivi „Spataru” a depus la Judecătoria s. Centru Nota Informativă și materialele acumulate pentru a fi anexate la cauza penală nr. 1 -33/2011. Nota Informativă a Agenției de Detectivi „Spataru” n-a fost examinată,

n-a fost admisă și nici n-a fost motivat respinsă. La transmiterea materialelor cauzei penale nr. 1-33/2011 de la instanța de fond la Curtea de Apel Chișinău - Nota Informativă a Agenției de Detectivi „Spataru” cu materialele acumulate au dispărut din dosar. La Cererea (sesizarea) Colegiului judiciar penal al Curții de Apel despre sustragerea Notei Informative a Agenției de Detectivi „Spataru” instanța pe loc a dispus: - se anexează la materialele cauzei Nota Informativă a Agenției de Detectivi „Spataru” - fără a se proceda conform prevederilor art. 526 din Cod procedură penală - f. d. 218-229, a respinge demersul avocatului privind audierea Directorului Agenției Gheorghe (Dan) Spataru - f. d. 39-41;

- în acest caz instanța de asemenea n-a examinat ca probă Nota Informativă a Agenției de Detectivi „Spataru” - n-a admis și n-a motivat respingerea. Prin respingerea audierii martorului apărării instanța de apel a încălcat principiul egalității armelor prevăzut de Legile naționale și art. 6 al. 3 lit. d) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Neînțelegând comportamentul instanțelor de judecată și atitudinilor față de probele părții apărării și martorii apărării a adresat întrebări și solicitat răspuns de la Comisia judiciară numiri și imunități a Parlamentului RM. - Anexa - Răspunsul Președintelui Comisiei - Victor Popa (azi Judecător al Curții Constituționale);

- după recunoașterea traversării intersecției str. Ismail - D. Cantemir - A. Iancu „pe diagonală” de către pietonul cu cărucior manual E. Cobeț la 06.08.2009 (ora 5:42) de către Agenția de Detectivi a fost efectuată și prezentată instanței de fond Schița adevărată deplasării de către pieton. Această Schiță în coroborare cu fotografia intersecției (f. d. 215), ambele cu amplasarea gardului metalic - dovedesc singura diagonală a intersecției, pe care s-a deplasat pietonul cu cărucior manual E. Cobeț. Anexa 4. Atât Schița, cât și fotografiile intersecției nu au fost examinate ca mijloc de probă, n-au fost admise, dar nici motivat respinse;

- despre prezentarea Schiței, fotografiilor și filmului cu traversarea regulamentară a fost depusă adresarea nr. 2490 din 04.02.2011 - art. 66, (2), 15) - f. d. 167; f. d. 215. Anexa 3;

- pentru a înțelege despre rezultatul lucrului efectuat de instanța de examinare a cererii de revizuire a procesului penal nr. 1-33/2011 în vederea admiterii în cei 5 ani de activitate pentru îndeplinirea cerințelor art. 462 al. (3) găsim esențialul din Sentința pronunțată la 29.11.2017;

- pentru a vedea ilegalitatea procesului-verbal de examinare a locului accidentului rutier din 06.08.2009 de către un specialist de drept trebuie câteva minute. Acest proces-verbal conform art. 94 (1) nu poate fi admis ca probă și prin urmare se exclude din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu poate fi pus la baza sentinței, deoarece au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozitivelor Cod procedură penală. Nu este semnată prima pagină a procesului-verbal (schimbată, falsificată). De asemenea, conform art. 94 (3) datele administrate cu încălcările menționate la al. 1 „prin violarea drepturilor și libertăților persoanei; „pot fi utilizate ca probe care confirmă faptul încălcărilor respective și vinovăției persoanelor, care le-au admis”. Reieșind din conținutul art. 47; 48 al Sentinței din 29.11.2017 judecătorul nu înțelege, că o persoană a fost condamnată conform unui proces-verbal cu schițe anexate, care nu pot fi puse la baza sentinței, deoarece au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a

dispozitivelor art. 260 (4) (5); art. 260 (2) 3); art. 94 (1) 8); art. 94 (2) (3): art. 163 Cod procedură penală. Judecătorul Ion Chirtoacă demonstrează închipuiri tendențios deformate în privința art. 101 Cod procedură penală. Aprecierea probelor, care este locul central al probatoriului. Din acest articol magistratul vede doar cuvintele „... conform propriu convingeri” și nu vrea să vadă sfârșitul art. 101 (2) și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege”. În acest mod judecătorul Ion Chirtoacă pe parcursul examinării cererii de revizuire a cauzei penale nr. 1- 33/2011 n-a observat, n-a examinat faptul, că nici una din mulțimea de probe prezentate de partea apărării n-a fost examinată, admisă ori motivat respinsă. Nici una n-a stat la baza elaborării hotărârilor judecătorești;

- în art. 49 al Sentinței din 29.11.2017 judecătorul Ion Chirtoacă exprimă niște „concluzii aberante, contrare logicii și bunului simț: „Prin urmare, instanța de judecată reține că instanțele anterior care s-au expus asupra circumstanțelor cauzei au dat o apreciere corespunzătoare probelor apreciate, iar la moment prin noile presupuse circumstanțe susținute de partea apărării (și acuzatorul de stat) de fapt se camuflează un apel”;

- s-a încălcat dreptul la apărare prin neexaminarea tuturor documentelor și altor mijloace de probă depuse de partea apărării pentru a fi anexate la dosarul penal și pentru cercetare în ședința de judecată - art. 66 (2) 15). S-a încălcat dreptul la apărare prin respingerea audierii martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării, ce contravine art. 66 (2) 17) și art. 6 (3) d) CEDO;

- s-a depistat falsuri comise de persoane cu funcții de răspundere și prin probe s-au clarificat circumstanțele adevărate - care nu s-au luat în vedere de instanțe. Toate împreună - „viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată ” - art. 6, 44) Cod procedură penală. Același stil de gândire și exprimare a judecătorului Ion Chirtoacă se manifestă și în art. 50, 51 a sentinței. Invocând principiul securității raporturilor juridice ca aspect al preeminenței dreptului și referindu-se la cauza Brumarescu c. României nr 28342/95, paragraful 61 ECHR 1999 - VII și cauza Roșca c. Moldovei nr. 6267/02, paragraful 24, 22 martie 2005 președintele ședinței vede în această practică doar posibilitatea părtinitoare de a respinge cererea de revizuire a cauzei penale și concluziilor acuzatorului de stat. Se face impresia că în decursul anilor de examinare a cauzei n-a observat erorile judiciare și omisiunile justiției. O derogare de la principiul securității raporturilor judiciare este justificată doar atunci, când este necesară datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare - așa cum sunt în cazul nostru;

- judecătorul Ion Chirtoacă pornește la examinarea cererii de revizuire a cauzei penale nr.1-33/2011 cu încălcarea din start a art. 33 si 34 CPP RM. La 20 aprilie 2016 instanța de judecată - președintele judecătorul Ion Chirtoacă examinează a doua cerere de recuzare a judecătorului Garri Bivol pentru încălcarea art. 33 (2) 6) - Circumstanțe care pun la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului. În încheierea adoptată la 20 aprilie 2016 judecătorul Ion Chirtoacă copie în întregime art. 33 (2) CPP RM, cunoscând bine fiecare punct al acestuia. Dacă judecătorul Ion Chirtoacă a participat conform art. 33 (2) 4) la adoptarea unei hotărâri referitoare la această cauză în orice organ obștesc sau de stat, apoi conform art. 34 (1) magistratul era obligat să facă declarație de abținere de la judecarea cauzei.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2018 a fost respins apelul declarat de condamnatul Ivașcu Constantin împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 29 noiembrie 2017, ca fiind nefondat, menținând hotărârea atacată fără modificări.

7.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel, în contextul argumentelor invocate de revizuentul Ivașcu Constantin precum că instanța de fond, apel și recurs nu au avut cunoștință de raportul de constatare tehnico-științifică cu nr.10 din 20 martie 2012 potrivit căruia șoferul Ivașcu Constantin nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului Cobeț Eugenia, folosind frâna, a precizat că starea de fapt și cea de drept reținută de către instanțele de judecată, anterior examinării cererii de revizuire s-au expus asupra tuturor circumstanțelor prin prisma probelor administrate la materialele cauzei penale și anume: procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier (f.d.4, vol. I); tabel fotografic (f.d.5-6, vol. I); schița accidentului rutier (f.d.7, vol. I); procesul-verbal despre examinarea și verificarea stării tehnice a unității de transport (f.d.9, vol. I); demersul cu nr.19/8 din 28 august 2009 (f.d.16-17, vol. I); extrasul de la Centrul Național Științifico Practic de Medicină Urgentă (f.d.18, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.2251 (f.d.22, vol. I); raportul de expertiză auto-tehnică efectuată în comisie cu nr.1330 (f.d.138-141, vol. I).

În acest sens, instanța de apel a relevat că raportul de constatare tehnico-științifică cu nr.10 din 20 martie 2012 (f.d.14-15, vol. III), prin presupusele circumstanțe noi invocate de partea apărării nu au valoarea probantă suficientă de a conduce la o soluție diametral opusă, ce ar dovedi ilegalitatea hotărârii supuse revizuirii.

La fel, în motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că argumentele invocate de Ivașcu C. precum că, raportul de constatare tehnico-științifică cu nr.01-13/118, din 04 iunie 2012, în concluziile căruia se indică faptul că în rezultatul divergențelor principale a schițelor conchide că schițele f.d.8 și f.d.7, principial nu sunt identice și că în cadrul cercetării judecătorești s-au depistat și alte deosebiri, neclarități și neconcordanțe, care determină neidentitatea schițelor, nu poate fi reținut deoarece această probă a fost obținută ulterior examinării cauzei și până la înaintarea cererii de revizuire, fapt ce denotă că nu întrunește condițiile corespunzătoare ale art.100 și 101 Cod procedură penală, pe cale de consecință nu se încadrează ca o circumstanță de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată.

În ceea ce privește procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 06 august 2009, instanța de apel a indicat, că în instanța de fond, a fost examinat și respectiv, i-a fost dată deja apreciere prin prisma prevederilor art.101 Cod procedură penală la emiterea sentinței din 04 martie 2011, astfel că această circumstanță nu se încadrează prin prisma prevederilor art.458 alin.(3), pct.2) Cod procedură penală.

Cu referire la argumentele revizuentului Ivașcu Constantin precum că instanța de fond a încălcat termenul rezonabil de examinare a cauzei, instanța de apel a constatat că această încălcare nu și-a găsit confirmare, iar motivele amânării ședințelor de judecată a avut loc, în toate cazurile, din motive obiective ca neprezența părților și a procurorului, aflarea judecătorului în concediu medical, dispunerea efectuării

expertizei, înaintarea a două cereri de recuzare de către partea apărării, redistribuirea cauzei unui alt judecător, etc.. Or, criteriile de apreciere a termenului rezonabil de soluționare a cauzei penale sunt complexitatea cazului, comportamentul participanților la proces, conduita organului de urmărire penală și a instanței de judecată, importanța procesului pentru cel interesat, vârsta de până la 18 ani a victimei (art.20 alin.(2) Cod procedură penală).

În speță, pe cauza dată nu sunt persoane aflate în arest, precum și minori, pentru ca judecarea cauzei penale să fie efectuată în mod preferențial, mai mult decât atât, participanții la proces au înaintat instanței care judecă în fond cauza o cerere privind accelerarea procedurii de judecare a cauzei, însă aceasta a fost respinsă.

Astfel, instanța de apel a statuat, că de către instanța de judecată, reieșind din criteriile de apreciere a termenului rezonabil de soluționare a cauzei penale apreciat ca „rezonabilă” perioada de timp scursă în cauză, întâzieri neconforme nu au fost constatate.

În concluzie, instanța de apel a conchis că, la adoptarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 29 noiembrie 2017 instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 458-460 CPP al RM, or, revizuirea reprezintă calea de atac extraordinară prin care hotărârile judecătorești ce nu reflectă adevărul sunt scoase de sub autoritatea lucrului judecat, fiind viciate, pe fond, datorită necunoașterii în întregime a situației de fapt, a folosirii probelor false sau a coruperii subiecților oficiali care au desfășurat procesul, fie de existența a două sau mai multe hotărâri judecătorești inconciliabile, iar finalitatea revizuirii constă în înlăturarea erorii judiciare, în speța dată nefiind de apelant prezentate acele erori de fapt ce rezultă din împrejurări necunoscute instanței care a soluționat cauza și care să atragă o altă soluție sau o modificare esențială a soluției atacate.

8. Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 05 aprilie 2018, *recurs ordinar* a declarat condamnatul Ivașcu Constantin care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei penale de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- instanțele de judecată n-aveau cunoștință despre posibilitatea ori imposibilitatea evitării accidentului rutier în condițiile avute ca rezultat al ignorării Raportului de expertiză nr.10401 (f.d.171-174, v. III).

- instanțele de judecată pentru examinarea cererii de revizuire n-au luat cunoștință de probele apărării: a) despre direcția reală de deplasare a pietonului la traversarea intersecției (f.d.129, v. IV), b) despre faptul întocmirii procesului-verbal de examinare a locului accidentului rutier din 06.08.2009 (f.d.4, v. I) și schițele (f.d.7 și f.d.8) ca anexe ale acestuia, cu încălcarea art.260 Cod procedură penală, și art.163 Cod procedură penală și nu pot fi puse la baza sentinței în conformitate cu 94 Cod procedură penală.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Recurentul în recursul ordinar declarat, indică temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Colegiul penal, analizând conținutul recursului declarat și decizia atacată, consideră că alegațiile recurentului sunt nefondate, or, instanța de apel la judecarea apelului declarat de către condamnatul Ivașcu Constantin, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct.7 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține și faptul, că argumentele invocate de recurent, au constituit obiect al examinării în prima instanță și în instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

Din materialele cauzei penale, se constată, că recurentul solicită revizuirea unei sentințe irevocabile, prin care acesta a fost condamnat.

Potrivit art. 458 alin.(1), alin.(3) pct. 2 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile pot fi supuse revizuirii atât cu privire la latura penală cât și cu privire la latura civilă, iar revizuirea poate fi cerută în cazul în care s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată.

Prin circumstanțe noi se înțelege orice faptă, orice împrejurare dată în vileag după rămânerea irevocabilă a hotărârii penale constituind o descoperire, din momentul ce nu a fost cunoscută instanței atunci când a pronunțat hotărârea atacată.

Astfel de circumstanțe care ar servi drept temei legal de revizuire a hotărârii irevocabile a instanței judecătorești nu au fost stabilite.

Se reține, că procedura de deschidere a revizuirii a fost prezentată de către procuror, invocând dispozițiile art. 458 alin.(3), pct.2) Cod procedură penală, care în rezultatul examinării tuturor circumstanțelor și probelor a solicitat respingerea acesteia, pe motivul că nu s-a confirmat existența temeiurilor legale privind revizuirea hotărârii.

Colegiul constată, că la adoptarea hotărârilor contestate, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 458-460 Cod procedură penală, întemeiat au ajuns la concluzia că la caz lipsesc temeiuri legale pentru revizuirea hotărârii de condamnare a lui Ivașcu Constantin, iar cele invocate de către acesta nu se încadrează în normele legale relevante, iar circumstanțele enunțate de recurent nu sunt suficiente pentru a anula o hotărâre irevocabilă, or, revizuirea reprezintă calea de atac extraordinară prin care hotărârile judecătorești ce nu reflectă adevărul sunt scoase de sub autoritatea lucrului judecat, fiind viciate, pe fond, datorită necunoașterii în întregime a situației de fapt, a folosirii probelor false sau a coruperii subiecților oficiali care au desfășurat procesul, fie de existența a două sau mai multe hotărâri judecătorești inconciliabile, iar finalitatea revizuirii constă în înlăturarea erorii judiciare, în speța dată nefiind de prezentate acele erori de fapt ce rezultă din împrejurări necunoscute instanței care a soluționat cauza și care să atragă o altă soluție sau o modificare esențială a soluției atacate.

Argumentele invocate supra de către recurent întru susținerea poziției sale de revizuire a hotărârii de condamnare nu pot fi reținute, acesta de fapt exprimându-și dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele care au examinat cauza în fond, iar unele probe invocate de recurent, fiind obținute ulterior examinării cauzei și până la înaintarea cererii de revizuire, fapt ce denotă că nu întrunește condițiile legale de revizuire a hotărârilor contestate, prevăzute la art.458 Cod procedură penală.

Totodată, instanța de apel întemeiat a respins și argumentele revizuentului Ivașcu Constantin referitor la procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 06 august 2009, or, procesul-verbal în cauză a fost examinat și reținut de către instanțele de judecată, respectiv, partea apărării eronat indică că această circumstanță nu a fost reținută de către instanțele de judecată la examinarea cauzei.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Criticile formulate de recurent și enunțate la pct.8 al prezentei decizii prin care se invocă aceleași motive ca și în apel, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.7, soluție, pe care instanța de recurs și-a însușit-o pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, nu s-a identificat existența altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, constatându-se astfel, că recursul declarat este inadmisibil.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar, declarat de condamnatul Ivașcu Constantin se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de condamnatul Ivașcu Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Ivașcu Constantin xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie